

akkoord met Ho-Tsji-Minh, leider van de communistische *Vietminh*-beweging: Vietnam, Laos en Cambodja zouden een tolunie vormen en slechts één leger kennen. Over de uitwerking van dat akkoord rezen evenwel moeilijkheden: Ho-Tsji-Minh was niet van zins, zijn einddoel, t.w. een onafhankelijk, door de *Vietminh* gedomineerd Vietnam, op te geven. Franse strijdkrachten grepen toen in. In november '46 werd de havenstad Haiphong zwaar door de Franse marine beschoten (hetgeen aan minstens zes-, misschien wel aan twintigduizend Vietnamezen het leven kostte) en in februari '47 werd zij bezet. Dat werd het begin van een jarenlang voortgezette gewapende strijd tussen Frankrijk en de *Vietminh* die in '54 door de Fransen als verloren moest worden beschouwd. Frankrijk poogde daarbij een Vietnam van de grond te krijgen dat als bondsstaat deel zou blijven van de *Union Française* – het werd een keizerrijk met een eigen regering die evenwel de defensie en het buitenlandse beleid aan Frankrijk overliet. Van echte onafhankelijkheid was dus geen sprake, evenmin als dat het geval was met Laos en Cambodja die in '53, resp. in '54 op papier onafhankelijk werden. Trouwens, grote delen van Vietnam werden in feite bestuurd door een bewind van de *Vietminh* dat in '50 zowel door de Sowjet-Unie als door communistisch China werd erkend.

De situatie in de twee vroeger afhankelijke gebieden Frans-Indo-China en Nederlands-Indië verschilde dus in zoverre dat het bewind dat in Indo-China, althans in Vietnam, aan de vroegere machthebbers de voet dwars zette, een communistisch bewind was en de regering van de Republiek Indonesië een ander karakter droeg. Het spreekt vanzelf dat, gezien de zich toespitsende tegenstelling tussen het communistische en het niet-communistische deel van de wereld, de Fransen van een vroeg stadium af Amerikaanse steun trachtten te krijgen voor wat zij in Indo-China poogden te bereiken. Tot een begin van steunverlening gingen de Amerikanen evenwel pas over na het uitbreken van de Koreaanse oorlog, juni '50.

★

Van de genoemde mogendheden was Frankrijk, dat in de jaren '45-'49 de handen vol had met zijn eigen moeilijkheden in Indo-China en het Midden-Oosten (om maar te zwijgen van Algerije, waar het in '45 tot een grote anti-Franse opstand was gekomen), niet in staat om Nederland